

EXPUNERE DE MOTIVE

La acest moment, există o neconcordanță între dispozițiile legale în vigoare privind circuitul civil al terenurilor aflate inițial în domeniul public al statului și în administrarea stațiunilor de cercetare și dezvoltare și trecute în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale. Neconcordanța afectează principiul securității circuitului civil, aceste terenuri făcând obiectul reconstituirii dreptului de proprietate către foștii proprietari deposedați în mod abuziv în perioada comunistă sau către moștenitorii acestora, iar ulterior au fost înstrăinate către terțe persoane, cumpărători de bună-credință.

Concret, sunt în vigoare la acest moment atât:

- **dispozițiile art. 10 alin. 2 Legea nr. 213/2018 (preluat în prezent de art. 292 din Codul administrativ)** ce prevad ca *“Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului.*

Cât și:

- **prevederile art. 27 alin. 7/1 din HG nr. 890/2005 introdus prin HG nr. 1832/2005:** *”Hotărârile de validare ale comisiei județene vor cuprinde, atunci când sunt aplicabile dispozițiile art. III alin. (11) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, un articol distinct prin care se constată trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public în domeniul privat al statului sau al localităților și punerea sa la dispoziție comisiei locale în vederea punerii în posesie.”*

Mai mult decât atât, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în **Decizia nr. 23/2011** în sensul că: *“În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 raportat la art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 referitor la trecerea terenurilor aflate în administrarea instituțiilor prevăzute de art. 9 alin. (1) și art. 9 alin. (1¹) din Legea nr. 1/2000 din domeniul public al statului în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, stabilește că sintagma “în condițiile legii” din cuprinsul Legii nr. 1/2000 trebuie înțeleasă în sensul trimiterii la condițiile prevăzute de Legea nr. 213/1998 cu privire la obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului, emisă cu privire la terenurile delimitate în condițiile art. 9 și 12 din Legea nr. 1/2000”*

Decizia 23/2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că se încalcă principiul ierarhiei actelor normative. Astfel, dezactivarea unui teren din domeniul public al statului trebuie să se facă printr-un act cu aceeași forță juridică.

În acest sens s-a pronunțat și Decizia nr. 48 din 14 octombrie 2019 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție -Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin care au fost respinse ca inadmisibile, sesizările formulate de Tribunalul Călărași – Secția civilă, în dosarele nr. 2688/269/2016

și nr. 2689/269/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare - forma în vigoare în anul 2008, prin raportare la art. 27 alin. (7) din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a principiului securității raporturilor juridice și a principiului bunei-credințe, având în vedere trecerea a circa 8 ani de la emiterea hotărârilor comisiei județene (urmate de emiterea de titluri de proprietate), până la formularea acțiunii în nulitatea absolută a acestora, în sensul că nulitatea absolută a hotărârilor comisiei județene emise fără parcurgerea procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat prin hotărâre a Guvernului emisă cu privire la terenurile delimitate în condițiile art. 9 și art. 12 din Legea nr. 1/2000 nu operează în situația în care au fost emise titluri de proprietate în procedura Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Necesitatea adoptării acestui act normativ a fost determinată de faptul că prin aceste decizii ale Inaltei Curți de Casație și Justiție a fost afectat principiul securității circuitului civil deoarece în ceea ce privește terenurile aflate inițial în domeniul public al statului și în administrarea stațiilor de cercetare și dezvoltare și trecute în domeniul privat al unităților administrative-teritoriale, la dispoziția comisiilor locale pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, prin hotărâri ale comisiilor județene de fond funciar, acestea au făcut obiectul reconstituirii dreptului de proprietate către foștii lor proprietari deposedați în mod abuziv în perioada comunistă sau către mostenitorii acestora, iar ulterior au fost instrăinate către terțe persoane, cumpărători de bună-credință.

Având în vedere că atât timp cât nu se pune în discuție vocația dreptului de proprietate al beneficiarilor reconstituirii dreptului de proprietate în condițiile în care procesul de reconstituire oricum a fost unul anevoios și având caracterul reparator al legilor de reconstituire a dreptului de proprietate, o eventuală consecință a încălcării principiului ierarhiei actelor juridice (din culpa legiuitorului) constatată de către ICCJ ar avea urmări nedorite în privința securității circuitului civil.

Comisiile Județene și Locale de Fond funciar au aplicat prevederile Legilor fondului funciar în condițiile prevederilor Regulamentului de aplicare a Legii 18/1991 (Hotărârea Guvernului nr. 890/2005). *Potrivit acestei proceduri, Hotărârea Comisiei Județene de Fond Funciar era necesară și suficientă în*

scopul trecerii terenurilor din domeniul public al statului în domeniul privat al localităților cu condiția prevederii unui articol distinct în cuprinsul hotărârii Comisiei Județene de fond funciar.

Interpretarea dată de Decizia 23/2011 a Inaltei Curți de Casație și Justiție invalidează tot procesul de reconstituire a dreptului de proprietate pe teritoriul întregii țări în condițiile preluării terenurilor din domeniul public al statului. Se impune, astfel, completarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 1/2000 (act normativ cu putere egală cu Legea 213/1998 și ale Codului Administrativ - OUG 57/2019) pentru a salva hotărârile Comisiilor Județene prin care au fost trecute terenurile din domeniul public al statului (aflate în administrarea stațiunilor de cercetare) în domeniul privat al unităților administrative-teritoriale și la dispoziția Comisiilor locale de Fond Funciar.

Prin urmare, față de argumentele menționate, am elaborat prezenta propunere legislativă de completare a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, pe care, în conformitate cu prevederile art. 74 și 75 din Constituție, republicată, o supunem Parlamentului spre dezbateră și adoptare.

Inițiatori:

Senator PNL de Constanța

~~Sebastian~~
Sebastian

~~BOURCEANU~~
BOURCEANU

Senatr PNL de Ilfov

~~Nicoleta PAULIUC~~
Nicoleta PAULIUC

Senator PNL de Maramureș

Cristian-Augustin

~~NICULESCU-ȚĂGĂRLAȘ~~
NICULESCU-ȚĂGĂRLAȘ

Tabel cu coinițiatorii propunerii legislative – Lege pentru completarea Legii nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr.18/1991 și ale Legii nr.169/1997

Nr.crt	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	GURAN VIROZ	PNL	
2	BONU CLAUDIE	PNL	
3	HEAGU NICOLAE	PNL	
4	CARP GHEORGHE	PNL	
5	FLOREAN OVIDIU	PNL	
6	BICA DANUS	PNL	
7	VESTER MIHAIL	PNL	
8	EUGEN TAPU HAZARE	PNL	
9	VLAS PATA	PNL	
10	Adrieta Vante Cristea	PNL	
11	CARP GHEORGHE	PNL	
12	VELA MARCEL	PNL	
13	Adrian Hudo	PNL	
14	Daniel Feuchin	PNL	
15	BULB SORELI	PNL	
16	Munteanu Lucia Diana	PNL	
17	IORDACHE ION	PNL	
18	NEAGU NICOLAE	PNL	
19	PIRU UDESCU EUGEN	PNL	
20	BICA IULIAN MIHAIL	PNL	
21	IOAN RUCĂ GABRIELA	PNL	
22	CADARIU DANIEL	PNL	

